

begynder et Angreb paa »det moderne Kvinderøre«. Det tyder ikke paa noget dybtgaaende Syn paa de principielle Spørgsmaal.

Det kan ikke nytte, at man slaar om sig med Karl Marx' Anskuelser, selv om de er nok saa sande; anvendes de bornert og indskrænket mod en levende Bevægelse, da bliver de en Paradox og distancerer sig selv. *Skal Principerne faa Magt, da maa man lære af Livet*, og man kan aldrig af Bøger eller af Dogmer paa Forhaand vide eller foreskrive, hvorledes en Bevægelse vil forme sig. Alt Liv og Fremskridt gaar i Bølgegang, og de, der bide sig fast i Læresætninger og Dogmer, de faa blive tilbage. Den levende Strøm gaar sin Gang, og Kvindebevægelsen er den mest levende af alle, fordi den er den dybeste, den mest uafviselige af alle Menneskerettigheder.

Den lader sig ikke mere stemme tilbage, ikke heller lader den sig diktere af Mænd, hvorledes den vil sprænge sine Baand, eller hvad Vej den vil gaa. Vi Kvinder, som er klare over Stillingen, ved godt, at »det materielle Livs Produktionssystem betinger den sociale Livsproces«, — men vi siger: Mændene naar ikke alene at ordne denne Sag, de maa først tøve og vente, indtil Kvinderne er paa Siden af dem, vil de ikke det, enten af Frygt for at sinke sig, eller fordi de tro egenmægtig at kunne ordne Samfundet alene, saa kan de være ganske vis paa, at om de fik alle deres Reformers gennemførte, de *maatte dog om igen*; thi der hører nu engang to Parter til et lykkeligt Menneskeliv — baade Mand og Kvinde — og altsaa ogsaa til at ordne et lykkeligt Samfund.

Vi Kvinder mener nu, at Valgretten og Valgbareheden er den Sag, vi i Øjeblikket vil arbejde for, som et Middel til at vinde frem, saa kan det ikke nytte, at Mændene ikke har Tid til at vente paa dem og mener, at det kan vi gerne springe over. Naar vi anser det for en Betingelse, bør de hjælpe os dertil, og det nytter ikke, at Forfatteren i Arbejderen sætter med fremhævet Tryk: »Der eksisterer intet særskilt Kvindespørgsmaal«; — thi det lyder i vore Øren lige saa latterligt, som om han havde skrevet: Der eksisterer ingen Kvinder.

Hvis »Arbejderen« altsaa vil ignorere Kvinderne paa den Maade, saa tør vi ikke række den Søsterhaand, hvor kært det end vilde have været os for de mange og omfattende Kundskabers Skyld, som vi ikke tvivle om, at de ærede Udgivere sidde inde med.

Bladet er et Ugeblad og koster kun 50 Øre Kvartalet. Udgivere er Hr. Nicolaj Petersen og Hr. Gerson Trier.

Til Redaktøren af „Hvad vi vil“!

Jeg beder Dem gennem deres ærede Organ at meddele »Et Medlem af Kvindelig Fremskridtsforening«, at jeg ikke vil indlade mig paa en Diskussion af et alvorligt Samfundsspørgsmaal med en anonym.

Min Henvendelse i »Hvad vi vil« for 15. Marts var til »Kvindelig Fremskridtsforening«, ikke til en enkelt, thi min Mening er, at den, der kamplysten giver sig i Lag med at drøfte det største Samfundsspørgsmaal, vor Tid ejer, maa ogsaa have det borger-

lige Mod, at give sit Navn til den Sag, hun, eller han?? vier sine Kræfter!

Den, der skjuler sig under et Foreningsmærke, har ingen Ret til at vente, at nogen skal have Lyst til at diskutere en Sag med hende, eller ham?

Deres ærbødige

Massi Bruhn.

Boganmeldelse.

Jens Nielsen: **Fattigdommens Aarsag.** Lægmandsbetragtning. 84 Sider.

Naar den store Tænker Henry George siger: Ny Samfundsreformer naas ikke ved Skraal og Spektakkel, ved Partidannelse eller Revolutioner, *men ved, at Tænkningen vaagner og Ideerne bryde frem*, saa er det sikkert rigtigt, thi kunde og vilde Menneskene tænke lidt alvorligt over vore Samfundsspørgsmaal, saa fandtes der vistnok ogsaa lettere Midler til Løsning af disse.

Men som Stuart Mill siger: Mange er villige til at give deres Penge, deres Tid, ja endogsaa deres personlige Arbejde, men vil derimod ikke paatage sig det, der for de fleste Mennesker er saa langt vanskeliggere. — det frygtelige *Tankearbejde*.

For dem, der ikke skyer dette, er Jens Nielsens Bog en udmærket Tankevækker, og vi vil særlig anbefale vore Læsere at gøre sig bekendt med den.

Generalforsamling.

Kvindevalgretsforeningen afholdt sin første Generalforsamling Mandagen den 25. Marts.

Der vedtoges Love og valgtes Bestyrelse. Bestyrelsesmedlemmer blev Fru Luplau, Fru Johanne Meyer, Fru Witzansky, Frk. Hoff, Frk. Møller, Fru Norlund og Fru Minet samt Herrerne Lamm og Staal.

Fru Luplau valgtes til Formand.

Meddelelse.

Indmeldelse af Medlemmer til Kvindelig Fremskridtsforening samt Abonnenter og Avertissementer til Bladet »Hvad vi vil« modtages i Boghandelen Klosterstræde Nr. 12.

— Frk. Massi Bruhn udtræder efter Ønske af Redaktionen af »Hvad vi vil«.

— Expeditionen af »Hvad vi vil« er flyttet til **Fredensgade 4 B, 3die Sal.**

— Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Expeditionen.

Rettelser.

I Artiklen »Unge Piger«, Side 142, 2den Sp., 11—12 Linje f. o. staar: indre Fløthed, læs: indre Fasthed; 2den Sp., 13. Linje f. o. staar: at tage fat paa, læs: at tage rigtig fat paa.